

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 4 липня 1981 року

№ 80 (2964)

Ціна
2 коп.

Перші успіхи

На косовині гороху в господарствах Голованівського району в числі кращих механізаторів називають молодих хліборобів. На ланах бурякорайгоспу «Перегонівський» приклад для всіх механізаторів подає молодий комуніст Петро Паламарчук. Жаткою КС-2,1 він щодня скошує до 10 гектарів гороху, що значно більше норми. Прагне не відставати від

нього Микола Рибачок.

У колгоспі імені Шевченка успішно трудяться два комсомольсько-молодіжних скіпажі. Так, Віктор Дідур з напарником Віктором Марущаком постійно перевищує змінні завдання. Непогані результати і в Ігоря Григораша та Володимира Лайтера. Жаткою КС-2,1 хлопці щодня кладуть у валки горох на 7-9 гектарах.

М. МАРТИНЮК,

завідуючий відділом комсомольських організацій Голованівського району ЛКСМУ.

Допомогли городникам

Добре потрудилися днями комсомольці, неспілкова молодь Новоархангельського району на Всесоюзному суботнику. На різних ділянках працювали вони. Так, п'ятнадцять чоловік з райспоживспілки, райекономкому, райкому ЛКСМУ спушували міжряддя городніх культур. За чотири години вони просапили 30 соток цибулі, потім пе-

рейшли до капусти. До кінця дня хлопці і дівчата обробили п'ятектара цієї культури.

Бригадир городньої бригади колгоспу імені Енгельса Анастасія Михайлівна Непритуєрна лишилася задоволена роботою молоді. Вона запросила комсомольців побувати у бригаді наступної суботи. Особливо відзначилися у праці комсомольки Валентина Макаринська і Любов Зеліско.

М. НАКОНЕЧНИЙ,

завідуючий відділом комсомольських організацій Новоархангельського району ЛКСМУ.

Твій внесок у п'ятирічку

УРОЖАЙ-81

Ініціатива школярів

У кабінеті голови колгоспу імені Куйбішева Новомиргородського району було людно: зібралися 56 комсомольців, старшокласників Панчівської середньої школи, які вирішили в дні жнив допомогти рідному господарству. Було тут і тринадцять цюгорічних випускників. Ніч вони працюють у тракторних бригадах. Олександр Молодць, Микола Хоменко, Сергій Осипов, Володимир Маньківський та інші зарекомендували себе сумлінними механізаторами.

У трьох відділках учні створили шкільні виробничі бригади. Очолили їх Василь Осипов, Ігор Панкуз, Валерій Шахун. Організували вони й штаб соціалістичного змагання, а колгосп допоміг вигото-

вити стенд, з якого щодня можна буде довідуватися про результати трудового суперництва.

Голова колгоспу Анатолій Кузьмич Черноіваненко вручив кожному старшокласникові облікову книжку, побажав насаги в роботі.

Учні працюватимуть біля роторних жаток, на токах, прийматимуть зерно з-під комбайнів. Переможці змагання після жнив поїдуть на екскурсії до Києва, Кієва або в рушать у подорож по Дніпру.

Старшокласники Панчівської середньої школи закликали комсомольців і неспілкову молодь шкільного району, допомогти господарству у збиранні урожаю.

Е. БОСЬКО.

Новомиргородський район.

КОРМИ — ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА

Сумлінні

Тон у соціалістичному змаганні кормодобувників колгоспу імені Крупської задають члени ВЛКСМ механізатори Валентина Каретна та Олександр Горішко. Перша транспортує з поля зелену масу, перевищуючи денне завдання майже вдвоє. А Олександр щодня скошує 15 гектарів однорічних трав.

Успішно трудяться комсомольці — учасники «зелених жнив» і в інших господарствах району. В колгоспі імені Ватутіна високих виробітків добиваються шофер Віктор Маленко і тракторист Михайло Симоненко, а в колгоспі імені Карла Маркса лідирує у змаганні механізатор Володимир Бондаренко.

В. ТКАЧЕНКО,
інструктор
градського
комсомолу.

Нарощує темп

Третій тиждень биходять з косами на незручній землі комсомольці та неспілкова молодь колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району. Керує загоном кормодобувників загупник голови правління господарства по роботі з молоддю Андрій Земба. Тридцять п'ять чоловік щодня перекиваються змінні норми: замість 0,5 тонни вони загостовляють 7-8 центнерів кожен. Особливо відзначається на косовині інженер по техніці безпеки Микола Гасюк.

Дикоростучі трави не залежуються у валках. Іх зразу ж вивозять шофери Григорій Буди, Станіслав Земба, трактористи Іван Тарашин, Василь Балах та інші.

З 300 тонн дикоростучих трав, заготовлених у колгоспі, більша частина надійшла на ферми заводів старанням комсомольців, неспілкової молоді.

Молоді кормодобувники нарощують темпи заготівлі кормів.

В. МИЗІН,
завідуючий відділом
комсомольських
організацій
Новоукраїнського
райкому
ЛКСМУ.

НОВИНИ

райкому комсомолу Лідія Солтик, робітник цукрозаводу Володимир Васнетинський, механізатор колгоспу імені Фрунзе Анатолій Герішял, доярка колгоспу імені Ульянова Лідія Семко, учениця 8-го

За мир в усьому світі

В Ульяновці відбувся мітинг молоді на підтримку зовнішньої політики Комуністичної партії Радянського Союзу «Звернення до парламентів і народів світу» викликало у юнаків і дівчат району палке схвалення.

Перед присутніми виступили: перший секретар

райкому комсомолу Лідія Солтик, робітник цукрозаводу Володимир Васнетинський, механізатор колгоспу імені Фрунзе Анатолій Герішял, доярка колгоспу імені Ульянова Лідія Семко, учениця 8-го

Учасники мітингу прийняли звернення до всієї молоді району. В ньому, зокрема, наголошується на активізації боротьби кожного комсомольця, кожного юнака чи дівчини за мир у усьому світі.

Позавчора виставою «Річард III» В. Шекспіра по-чає свої гастролі на Кіровоградщині Оренбурзький драматичний театр імені М. Горького.

На знімку: сцена з вистави

Фото В. ГРКБА.

Навчання депутатів

Виконавчий комітет Кіровоградської області Ради народних депутатів і кафедра радянського державного будівництва та права Вищої партійної школи при ЦК Компартії України провели 30 «серія» «день депутата» обласної Ради.

Це своєрідне навчання. В заході взяло участь понад сто представників виборчих округів, серед них — третина віком до 30 років. Це — свідчення того, що молодь бере активну участь в управлінні державою.

М. І. Корнієнко спілкується на формах і методах роботи депутатів згідно із Законом СРСР «Про статус народних депутатів СРСР».

Потім депутати обмінялися досвідом і питаннями роботи у виборчому окрузі, — участі в підготовці сесій, засідань виконкому і постійних комісій, — особистого прийому виборців, роз'ясню пропагандистської діяльності і скарги громадян. Крім того, проводилися практичні заняття за ситуаційними, індивідуальними консультаціями з різних питань радянського будівництва.

На закінчення учасники «дня депутата» влаштували екскурсію на завод «Червона зірка» тракторних гідроагрегатів, радіовиробів.

Із заключним словом виступив заступник голови обласного комітету А. А. Давиденко.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ КООПЕРАЦІЇ

Своє професійне свято — Міжнародний день кооперації комсомольсько-молодіжний колектив кондитерського цеху харчкомбінату Новоархангельської райспоживспілки зустрічає чималими успіхами. П'єрічний план випуску кондитерських виробів дівчата виконали за п'ять місяців.

У колективі вісімнадцять дівчат. Їх очолює Надія Колісник, хороший наставник, чуйний товариш.

Цюгорічні успіхи колективу закономірні, адже й минулу п'ятирічку він завершив достроково, за що

його нагородили Почесною грамотою, а трьох комсомольців — бронзовими знаками «Молодий гвардієць п'ятиріччя». Серед кращих робітниць називають Катерину Наконечну, групномсорга Тетяну Грищенко, Ганну Вайпан.

Сьогодні найкращі результати має зміна Любові Зайцевої, яка трудиться під девізом «Жодного відстаючого поруч».

На знімку: передова зміна Л. Зайцевої.

Фото Г. ГОНЧАРОВОЇ.

ТВАРИННИЦТВО —

СЛОВО ЗА ТОБОЮ, ТОВАРИШУ!

Бюро ЦК ВЛКСМ прийняло постанову «Про підвищення ролі комсомольських організацій у дальшому розвитку тваринництва у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС».

У постанові підкреслюється, що визначені XXVI з'їздом КПРС завдання по прискореному піднесенню тваринництва вимагають від комсомольських організацій активної енергійної і незвідних заходів для залучення комсомольців і молоді до розвитку галузі. Визначено необхідним розгорнути рух комсомольців і молоді за найбільшій вклад у дальше піднесення тваринництва під девізом «Тваринництво — ударний фронт молоді!».

ЦК ВЛКСМ зобов'язав комітети комсомолу докорінно поліпшити роботу по організації громадського призору молоді в тваринництві, направити й закріпити в галузі у 1981 — 1985 роках не менш як 600 тисяч юнаків і дівчат. Комсомольським організаціям необхідно забезпечити конкретну й ефективну участь усіх комсомольців, юнаків і дівчат міста і села у створенні міцної кормової бази — основі піднесення тваринництва. Перед комітетами комсомолу, штабами і постами «Комсомольського проєктора» поставлено завдання брати участь у вирішенні питань поліпшення умов праці, побуту і відпочинку молодих тваринників, добиватись впровадження дозвізного або дозвільного режиму роботи, бригадного методу догляду за худобою, сприяти зростанню продуктивності праці.

У постанові відзначено, що ударна діяльність комсомольських організацій — шефство над будівництвом, реконструкцією, комплексною механізацією, благоустроєм і озелененням об'єктів тварин-

ництва і кормовиробництва.

ЦК ВЛКСМ союзних республік, крайнокам, обкомів комсомолу разом з органами народної освіти, сільського господарства рекомендовано вдосконалювати роботу по трудовому вихованню, професійній орієнтації учнів, вихованню у них любові і поваги до професії тваринника, прагнення влитись у ради трудівників ферм.

ЦК ВЛКСМ звернув увагу комітетів комсомолу на посилення роботи по залученню молоді до розвитку особистих підсобних господарств, підсобних підприємств, транспорту, будов. Ставиться завдання, щоб можна молода сім'я, яка живе на селі, мала город, вирощувала худобу і птицю.

Комітети комсомолу повинні вдосконалювати роботу по ідейно-політичному, моральному вихованню молодих трудівників ферм, наполегливо підсилювати роль комсомольських організацій, груп у житті комсомольсько-молодіжних колективів, створювати в них живу творчу атмосферу, посилювати індивідуальну роботу з молодими тваринниками, зміцнювати серед них дисципліну і організованість.

Центральний Комітет ВЛКСМ висловив упевненість, що комсомольці і молодь у відповідь на турботу партії про підвищення добробуту радянського народу докладуть усіх сил, знань і енергії для виконання завдань по дальшому піднесенню сільського господарства, зроблять усе, щоб уже в цьому році значно підвищити зростання виробництва продуктів тваринництва, внесуть гідний вклад у здійснення історичних рішень XXVI з'їзду КПРС.

години знайомились уперше, цікавилися, перепитували. Та найдовше кожен із присутніх затримувався в кімнаті технічної творчості — тут усе: справа рук їхніх майже ровесників. І заздрісно, і радісно, і... («Все це чекає на мене попереду», — мабуть, і так хтось думав...)

Багато випускників училища трудяться в нашому колгоспі, на нашій молочнотоварній фермі, — такими словами зустріла випускників голова профкому колгоспу імені Леніна Новгородківського району Надія Павлівна Бурик. — Може, саме тому наша ферма — одна з краших у районі. Сьогодні ми хочемо розповісти вам, як ми організували соціалістичне змагання між тваринниками, про моральні й матеріальні стимули нашої праці, ознайомимо з передовими методами роботи доярок, телятниць, хоча ви вже мірою вже знаєте роботу на фермі, познайомимо з кращими людьми нашого господарства...

Майбутні тваринники відвідали червоний куток будівки тваринників, охайно прибраний корівник, профілакторій і телятник, літній табір ферми.

Запитали хлопці і дівчата ставили багато. І завідувачу фермою Володимирові Пістрку, і секретареві комітету комсомолу колгоспу Наталі Ткаченко (вона, до речі, також працювала тут зафермою; зоотехнік за спеціальністю), і дояркам. «Хіба можна всіх корів припинити до механічного доїння?», «Кажуть, що у вас визначають переможця соціалістичного змагання за десятибальною системою, яка вже зацікавила не одне господарство...», «У нас маленькі телята не так доглядають. Може, розкажете...» — ці та інші запитання були на устах. Хтось дивувався, хтось захоплювався, хтось обурювався, хтось цікавився — та не знайшлося байдужих. Павлівна, серед них, хто казав: «У нашому колгоспі куди краще...»

А ось гурт комсомолок зібрався біля літньої доярки в біленькому свіжому халаті.

— Давно вже я на фермі, двадцять сім років, — усміхається дівчаткам крає доярка колгоспу, депутат Новгородківської сільської Ради народних депутатів Лідія Василівна Солов'я. — Отака, як ви, була, коли дояркою попросилася. Не жалкую. Бо робота мені до душі. Та й, коли хочете, заробіток хороший. Головне — любити треба свою роботу. Тоді й усе інше прийде. Працюючих у нас поважають. Не

ВЕДИ ДО МЕТИ,

Наша газета вже повідомляла, що 1 липня в Кіровограді відбувся зліт-зустріч випускників загальноосвітніх шкіл області, які виявили бажання працювати у тваринництві. Сьогодні ми розповідаємо, як проходило це свято, перше свято в житті юних тваринників.

звукла я сама робити як-небудь, і людей тих шаную, що роблять на совість. Якщо ви вирішили стати доярками, свинарками, телятниками і знаєте, що праця наша не з легких, хай щастить вам на вашому шляху...

Цих побажань, щирих, відвертих, од серця, в яких неодмінно було слово «щастя», були інші теплі сердечні слова, хлонці і дівчата, які вирішили стати тваринниками, чули того дня від усіх, з ким зустрічалися. І цим також запам'ятається перше липня юнітського року.

ТА, МАБУТЬ, найбільш хвилююча мить була ще попереду, і вони, висуваючі цього зльоту, цієї зустрічі, чекали її — їм, 130 випускникам середніх шкіл Кіровоградщини, ввечері в приміщенні міського профе-

ЗВЕРНЕННЯ

учасників зльоту випускників середніх шкіл Кіровоградщини, які виявили бажання працювати у тваринництві, до всіх випускників області

ДОРОГІ РОЗЕСНИКИ!

Ще недавно ми були свідками знаменної події в житті нашої країни — в люті — березні цього року відбувся XXVI з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. Комсомольці, піонери і школярі, як і весь радянський народ, зустріли партійний з'їзд новими успіхами в навчанні, трудовій діяльності і громадській роботі. XXVI з'їзд КПРС яскраво продемонстрував велич звершень нашого народу з будівництва комунізму, визначив головні завдання економічного й соціального розвитку країни на період до 1990 року.

Вступаючи у велике самостійне життя, ми, учасники зустрічі майбутніх тваринників області, ве-

жаємо своїм обов'язком ділом відповісти на заклик партії «Тваринництво — ударний фронт на селі!», активно включитися в рух «Одинадцяти п'ятиріччя — ударну працю, знання, ініціативу і творчість молоді!»

Ми з вами живемо на щедрий, квітучий українській землі. Їй потрібні наші сильні руки, полум'яні комсомольські серця, юнацький запал і ентузіазм. Тим-то ми, підтримуючи патріотичну ініціативу випускників шкіл Костромської і Кіровоградської областей, вирішили примножити лави трудівників ферм нашої області. Тут ми знайдемо застосування знанням, здобутим у школі, пізнаємо радість творчої праці.

Ми зберігаємо до всіх випускників шкіл: активніше зливайтесь у лави механізаторів і тваринників, досконало оволодівайте технікою, ділами відповідайте на заклик комсомолу «Живеш на селі — знай техніку!» Виступайте ініціаторами боротьби за високу культуру землеробства і тваринництва, за збільшення виробництва і підвищення якості сільськогосподарської продукції!

ДОРОГІ РОВЕСНИКИ!

Станемо гідною зміною наших батьків, матерів, старших товаришів! Нема більшого щастя, ніж віддати свою працю, енергію, вміння на благо Батьківщини, зробити нашу радянську землю ще красивішою та багатшою.

УДАРНИЙ ФРОНТ

сільсько-технічного училища. Як 8 мали вчити комсомольські путівки.

Ми чимось занадто, що за словами «комсомольська путівка» одразу бачиться ніби, тайса, височенні країни, довгі залізничні колії, бачаться обличчя обвітрених, і мороз, і дощі, і взагалі: не те, що за віком.

— Сьогодні ми вручаємо вам комсомольські путівки, з якими ви повернетесь у рідне своє село, в рідний свій колгосп. Нині в нашій області потрібні роботи руки на селі, надто ж у тваринництві. Ферми чекають їх, — сказав, відкриваючи урочисту частину зльоту.

КОМСОМОЛЬСЬКА ПУТІВКО!

ту, другий секретар обкому комсомолу Анатолій Перевозник. — XXVI з'їзд КПРС поставив важливі завдання перед тваринництвом. І розв'язувати їх вам, молоді гвардійці, завтрашні наші майстри сільськогосподарського виробництва.

— Сьогодні вже вкотре ви чуєте фразу «Тваринництво — ударний фронт!» — сказала на зльоті секретар парткому колгоспу імені Витутіна Кіровоградського району Л. І. Пушкаренко. — А раз фронт, раз ударний, то він кличе до себе людей мужніх, стійких, наполегливих, знайомих. Ми віримо, що саме таким хлопцям і дівчатам сьогодні вручаємо комсомольські путівки.

— Я трохи заздрю вам, що саме так починається у вас життєвий шлях, — звернулася до учасників зльоту молода знатна доярка колгоспу «Перше травня» Малозісківського району Надія Вовкобрунь. — Після закінчення школи я навчалась в училищі, два роки працювала в місті, та все ж увесь час відчувала, що не можу жити без села. Повернувшись і першого ж року надійшла від кожної корови більше як по 4 тисячі кілограмів молока. Сьогодні комсомольсько-молодіжньому колективу, який я очолюю, цікаво працюється. Творчої снаги додає змагання з КМК, де групкомсоргом Валентина Снішова.

Про справжнє суперництво двох молодіжних колективів тваринників, дружбу між ними розповіла Валентина Снішова.

На третьому зльоту — випускниця Білозернівської середньої школи Нозгородківського району Світлана Горда:

— Коли настав час вибрати професію, я не вагалася. Понад двадцять років на свинягодовельному комплексі, що його очолює Герой Соціалістичної Праці Галина Іванівна Ткаченко, працює мій батько, в сільському господарстві працювала моя мама — певно, тому інших доріг я не ста-

ла собі шукати. Сьогодні я вже знаю, де буде моя група, добре ознайомилася з умовами праці. Чекають на комплексі мене синари, вірять мені. Постараюсь їх не довір'я виправдати.

З палим словом наказом до майбутніх тваринників, з порадами на завтрашній день звернулася краєва доярка області — доярка колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району М. А. Монаша. Від імені всіх учасників зльоту-застрижіння випускників загальноосвітніх шкіл області закликала йти працювати на тваринницькі ферми випускниця Синьківської десятирічки Ульянівського району Павлина Москаленко.

гож і професію вирішили вибрати однакову, професію тваринника. Чому саме тваринника? Однозначної відповіді на це запитання годі знайти. Так уже складається, що саме нам, сільським дітям, доводиться бачити роботу своїх батьків, найперше відчувати — потребу тваринництва робочих рук чи, може, без них обійдеться.

У виборі професії нам із сестрою допомогли люди, які живуть поруч. Та й мама наша, котра працює на пахотній фермі колгоспу «Червона комунa», не відмовляла в цьому. А ще зробити важливий крок у житті допомогла школа. В міжшкільному навчально-виробничому комбінаті, що в Підзисовській десятирічці, я

освоїла спеціальність майстра машинного доїння.

І тепер, коли мені вручили атестат про середню освіту, я твердо визначила дорогу в житті — працювати в сільському господарстві. А найближча мета — вступити до сільськогосподарського вузу. Сьогодні село потребує не просто рук, а рук умілих. Широке поле діяльності нині для молодих спеціалістів на селі. Стану зоотехніком. Цього ж літа поїду складати екзамен до Дніпропетровського сільськогосподарського інституту; напраляє мене вчитись колгосп «Червона комунa». Хвилююсь перед вступними іспитами, готуюся зараз наполегливо.

Микола БАХТЯН, випускник Добрянської середньої школи Вільшанського району:

— Майже половина трактористів у тракторній бригаді № 2 колгоспу імені Зайкозського — молоді хлопці. Колектив дружний. Кожу це тому, що часто називається до них і раніше, і особливо тепер, коли вже надумав стати механізатором тваринницьких ферм. Щороку випускники нашої школи зостаються працювати в селі. І працюють доб-

НАЖАЗ

ветеранів сільськогосподарського виробництва майбутнім тваринникам області

Дорогі друзі!

XXVI з'їзд КПРС у числі першочергових завдань поставив завдання дальшого піднесення сільського господарства, збільшення виробництва, поліпшення якості і забезпечення збереження продукції рослинництва і тваринництва.

Тваринництво — ударний фронт на селі. Ця фраза, що прозвучала на недавньому форумі комуністів країни, на сьогодні вже стала крилатою. Ії знає кожний сільський трудівник, вона закликає працювати сьогодні краще, ніж учора. Тому треба виявити максимум ініціативи і старання, втілити в життя всі свої можливості, знайти і використати всі резерви піднесення тваринництва. Тільки тоді ми зможемо виконати завдання одинадцятої п'ятирічки в цій важливій галузі сільського господарства.

Недавно Центральний Комітет КПРС схвалив соціалістичні зобов'язання

працівників сільського господарства Черкаської області по збільшенню виробництва і продажу державі продуктів тваринництва в нинішній п'ятирічці. Підтримуючи цінний почин наших сусідів, тваринники Кіровоградщини взяли підвищені соціалістичні зобов'язання.

Завдання наші великі й відповідальні. В першому році нинішньої п'ятирічки трудівники області повинні виробити 153 тисячі тонн м'яса, 679 тонн молока, 278 мільйонів яєць, 1294 тони вівни. На кінець п'ятирічки виробництво м'яса має збільшитись порівняно з минулим п'ятиріччям на 34 проценти, молока — на 15, вівни — на 7 проценти.

Ми, ветерани праці, звертаємось до вас, нагадуємо:

— підвищуйте ефективність праці на кожному робочому місці;

— мінімальною нормою кожного молодого тваринника позинні статі тритисячні надой молока від кожної корови, 700—

800-грамові прирости яловичини і 400—500-грамові свинини за кожну добу, мінімальною нормою для пташниць — одержання 160 яєць від курки-несучки за рік;

— добираючись високих показників, думайте весь час про якість виробленої вами продукції;

— день у день підвищуйте рівень своїх теоретичних знань і практичних навиків;

— впроваджуйте передові прийоми праці, додержуючись технології виробництва;

— любіть свою професію, почувайте відповідальність за доручену вам справу;

— вишукуйте резерви збільшення виробництва тваринницької продукції.

Ми, ветерани праці, учасники обласної наради, нагадуємо всім майбутнім молодим тваринникам області віддати свою енергію, творчість і ентузіазм успішному виконанню завдань, поставлених XXVI з'їздом КПРС.

Будьте гідною зміною нашому поколінню!

ре. Хороші слова кажуть, приміром, про торішнього випускника Володимира Стеблину, з негерпінням тракторна бригада чекає за Радянської Армії Сергія Голозика, Костянтина Алфіренка, інших недавніх учнів десятирічки.

Щойно мені вручили комсомольську путівку. Вручили її і мому товаришеві Станіславу Макаренку. Ми й раніше (скажімо, рік тому) не вагались у виборі професії, бо любимо техніку, любимо працювати ко-ло землі. Маємо посвідчення механізаторів тракторного класу: у Вільшанці в навчально-виробничому комбінаті успішно склали екзамен на права. Техніка сьогодні взяла на свої плечі майже всю основну роботу в сільському господарстві. На фермі механізуються всі виробничі процеси. Тож буде нам до чого прикласти свої молоді руки, застосувати свої знання, які дала школа.

Випускник Зибківської десятирічки Онуфріївського району

Галина КАТКІНА:

— Цього року наш колгосп «Путь Октября» відведе окремі телятники, у якому працюватимуть тільки школярі. Вони доглядатимуть триста телят. Правління господарства пропонує мені бути керівником на такій фермі. Я погодилася. Звичайно, ще сама багато чого не знаю, та вчитимусь у старших, досвідчених тваринників. Хоча вже дещо й можу, бо моя мама працює телятницею. А хіба раз-два доводилось мені її підмінити!

Думаю, що наступного року на нашу тваринницьку ферму прийде не одна випускниця. Хочу так. Шкільна виробнича бригада, яку мені доручають вести, повинна посприяти цьому.

Віктор АЛЕКСАНДРОВ:

— Старші мої сестри, Надя і Люба, зайняті на фермі, батько — тракторист. Я поєднаю їхні спеціальності: працюватиму механізатором на тваринницькій фермі.

Олена ПОНОМАРЕНКО:

— Мрію стати шофером. Подобається мені така професія. Маю права механізатора, але хочу водити автомобіль. Жінок-водіїв сьогодні негусто, тим більше на селі. Однак мене це не зупиняє. Буду шофером.

Наталка ЧЕРКАШИНА,

випускниця Комишуватської середньої школи Новоукраїнського району:

— Я вірю — моє завтра буде щасливим. Скільки б не минуло років, а я завжди пам'ятатиму свій клас,

свою школу, із вдячністю згадуватиму своїх учителів, які назвали нас любити Вітчизну, поважати працю.

Наше село відоме в усій республіці, відоме ділами слазних односельців діді Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, Героя Соціалістичної Праці Л. М. Ізраченко, орденоносців, людей, закоханих у свою працю. Кожного літа учні школи трудяться поруч дорослих на полях і фермах колгоспу. А хіба можна працювати погано, коли з тобою працюють герої, звитяжці?

У нашій школі діє гурток юних тваринників. Ази професії тваринника ми пізнаємо саме на його заняттях. Члени гуртка — часті гості на фермах. Допомогаємо тваринникам годувати худобу, прибирати приміщення. Я зі своїми подругами самостійно доїла корів.

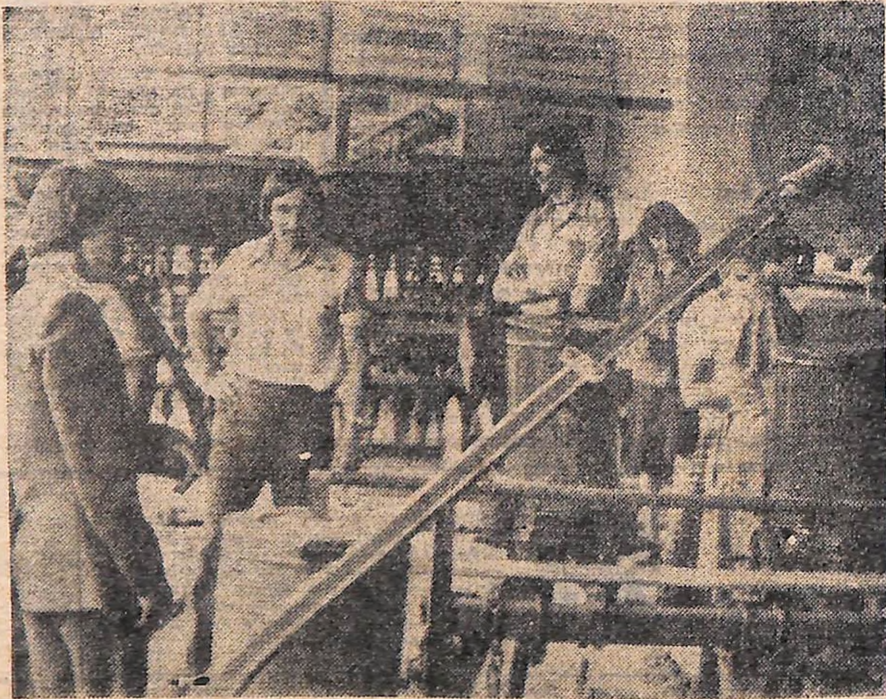
Перед трудівниками ферми ми виступали з канцєртами. Випускали стінгазети, взяли під шефський нагляд кімнати тваринників. У літній період окремі доярки пішли у відпустку, а ми, учні, їх замінили.

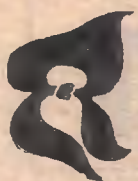
Майстерність старших — то взірєць для нас. І ми прагнемо бути гідними послідовниками слави трударів. Шкільні роки підготували нас до цього.

Я вірю, що мої ровесники не злякаються тимчасових труднощів, котрі виникнуть у перші дні. Ми розуміємо, що минає небагато часу, і наші ферми стануть справжніми сільськогосподарськими підприємствами. Зробити їх такими — наш обов'язок.

На знімках: до майбутніх працівників ферм з напутнім словом звертається другий секретар обкому ЛКСМУ Анатолій ПЕРЕВОЗНИК; учасниця зльоту Світлана ГОРДА з Нозгородківщини; під час екскурсії в сільському професійно-технічному училищі № 6.

Фото В. ГРИБА.

ЛІТО
В ПІОНЕР-
СЬКОМУ
ГАЛІСТУЦІ

Веселі непосиди з «Орлятка»

Під бадьорий барабанний дріб, закінчую мелодію сурми, під срібний передзвін агіттерадіських дитячих голосів ходить піонерське літо в тишківському міжколгоспному таборі «Орлятка».

Весело й цікаво тут дітям колгоспників. Боли не тільки поспівають, а й живуть турботами своїх батьків і дорослих, виносять у трудовий пульс нашої країни, уважно прислухаються до того, чим дихає тривожний, напружений світ. Так, 22 червня хлопчики і дівчатка почали нову пошукову операцію «Орден у твоєму домі», провели лінійку слави, де із захопленням слухали хвилюючу розповідь ветеранів війни і праці про їхні бойові й трудові подвиги.

Тісні шефські зв'язки піонери започаткували і з місцевими господарствами імені Калініна та «Україна». На знак міцної дружби вони заготовили вже три тони сіна для громадської худоби; часто їх можна побачити серед трудівників полів і ферм цих колгоспів.

Завжди є час у мешканців «Орлятка» і для заготівлі кормів шкільним кролям, кот-госпній худобі. І для дружньої зустрічі зі своїми ровесниками з інших сіл і для розмови з головою колгоспу імені Калініна С. О. Голованем, і для спортивних змагань, екскурсій по визначних місцях Кіровоградщини... Та хіба можна перелічити все розмаїття змістовного життя в таборі!

... Знову лунає звук піонерської сурми. Ладне проміння, відблискуючись у рослинках мірадами сонячних зайчиків, сповіщає про початок нового табір-ного дня. Чим він сьогодні порадує червоногалустичну юнь, якими цікавими піонерськими справами буде заповнений?

С. КУЛИНИЧ,

старшокласник Тишківської середньої школи № 2 Добровеличківського району.

(Закінчення. Поч. у № 79 за 2 липня ц. р.).

Наприкінці виступу до кіровоградців підійшла невисока на зріст соромлива дівчина і привіталася:

— Здрастуйте. Мене звати Женя Підручняк.

— Здрастуй.

— Я ваша землячка. Родом з Онуфріївського району. Навчалася в Павлівській середній школі. У Василя Олександровича Сухомлинського.

Вона трохи помовчала, потім додала:

— Передайте привіт Кіровоградщині від муляра комсомольсько-молодіжної бригади Євгенія Підручняка. Скажіть землякам, що кіровоградці не підведуть...

І все ж доля не була для нього посприятливою. В Ленінграді, під час блокади, з десяти його прийомних дітей померло... дев'ятеро. Вжив наймолодший, китаєць за національністю (його, сироту, Д. К. Заболотний підібрав у Манчжурії під час епідемії холери) Ян-Гуй. Син пішов дорогою свого батька: став військовим лікарем.

Життя академіка обіралося 1929 року. Він заповів, щоб його поховали в рідному селі...

Ми стоїмо біля його могил в глибокій тиші, крізь яку час просочується, як вода крізь сухий пісок. Над селом видзвонює висока баня мирного неба, якою

тонні армиди перекриті, змережені густою сіткою арматури.

І саме тут, біля одноповерхового будиночка ідальні, було влаштовано імпровізовану сцену, на якій спершу виступали лектори агітпоїзда, а потім жіночий вокально-інструментальний ансамбль «Гарний настрій».

Особливий успіх випав на долю солісток ансамблю Тетяни Нікуліної, Світлани Дерев'яної, Катерини Донченко, Лілі Марчик, Людмили Жирної. Про наших самодіяльних артистів з Кіровоградського МПТУ № 4 добре сказав зв'язківець будови (є тут і така професія) Михайло Гончар:

— Після виступу вашого ансамблю ніби крила виростають. І за це вам від імені наших людей велике спасибі.

Тут же, на будові, ми познайомилися з членами кращої комсомольсько-молодіжної бригади бегонників — Костянтина Безбо-

родова, які змінили завдання виконують у середньому на 200 процентів.

А ще мали зустріч із тендітною, зовсім юною хранивицею висотного деаеріального баштового крана комсомолкою Мариною Будурною.

— І не страшно працювати на такій висоті? — поцікавився у неї.

— Уже ні. Звикла. А ви гляньте, яке довкола краса! Всю її можна побачити тільки згорі.

І справді, з найвищої точки котлована (127 метрів) перед нами зеленим крилом у крутий берег Дністра врізався ліс. Річка швидкоплинно даленіла на обрій, виблискуючи в сонячних променях, мов розчеплений сріблястий бракет. А над нею велетенськими лелеками кружляли трикутники невагомних чайок.

За два тижні поїздки агітаційна група з Кіровоградщини виступила 182 рази. На наших заходах побувало майже 25 тисяч глядачів. Поїзд особливого призначення виконував особливу місію — віз на комсомольські будови республіки (а це був основний маршрут агітпоїзда) натхненне слово про рідну партію і комсомол, давнню пісню та іскрометний танок, розповіді про ударні будні, окріплені рішеннями XXVI з'їзду КПРС.

Думається, що саме така форма агітаційно-пропагандистської роботи, як республіканський агітпоїзд «Комсомолец України», цілком себе виправдовує. Свідченням цього є хоч би ті численні вдячні відзиви на його адресу, які він отримує і отримує на всіх своїх маршрутах.

В. ГОНЧАРЕНКО, спадкоємець «Молодого комунара».

Кіровоград — Жмеринка — Крижопіль — Новодніпровськ — Кіровоград.

ПОЇЗД ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

На садбу-заповідник славетного академіка Д. К. Заболотного ми їхали з особливим хвилюванням.

Зустріч із мальовничим куточком Крижопільського району, де народився Данило Кирилович, для всіх учасників агітпоїзда була речю несподіваною. Адже сюди ми їхали не виступати (що робили кожного дня), а послухати розповідь про життя і творчу діяльність одного з перших радянських академіків.

День був виповнений по вінця зелом і щебетливим птаством. День котив оранжеве колесо сонця над селом Заболотним, названим так на честь видатного вченого.

Хата батьків, де Д. К. Заболотний уперше побачив світ (1866 року), дивилася на давнє подвір'я квадратними шибками вузьких вікон, зрідка «скліпуючи» дерев'яними віконцями. Стіха світоперекритого даху низько нависала над білими стінами, облямованими традиційною призьбою.

А високо вгорі загавкало шумів могутній дуб, посаджений іще руками батька — Данила Кириловича.

Одноповерхова споруда музею горіла своєрідні томи просторих залів, де ми з хвилюванням перечитували сторінки надзвичайного, подвижницького життя в ім'я науки, в ім'я людини. Справді, чи багато знайдеться лікарів, які б ризикнули... тричі випробувати на собі вакцину від холери? Мільйони людей світу завдячують Данилові Кириловичу Заболотному не тільки здоров'ям, а й своїм життям.

Селянин із Вінниччини, він іще за життя став легендою. Гордістю нашого народу. Він — перший академік, що вийшов із селян. Дійсний член Всеукраїнської академії наук.

ЧЕРНІВЕЧЧИНА

Селищу Новодніпровськ немає й десяти років. Середній вік його мешканців — 26 років.

Новодніпровці споруджують комплексний гідровузол, де діятиме шість агрегатів потужністю 600 тисяч кіловатів. Об'єкт оголошено ударною республіканською комсомольською будовою.

Новодніпровцям особливо припала до душі дискотека «Диско-60». Начальник штабу ударної республіканської комсомольської будови Михайло Шлугувський на зустрічі з культурмісцями «Комсомолец України» захоплено сказав:

— Ваша дискотека наче накрутила пружину настроя наших хлопців. Тепер ясні мені проходу не дають; вимагають, щоб і у нас створили щось подібне. Тим більше, що у нас є і музиканти, і оператори. Тож приїздіть на запуск першого агрегату десь восени, і ми вам покажемо свою програму... Справді, це так здорово, що ви розповідаете мовою музики про свій край, кращих людей міста, знаменитих земляків. А хіба у нас нема про кого розповідати? Комсомольська організація будови налічує понад 1000 членів ВЛКСМ. По-ударному трудяться 20 комсомольсько-молодіжних колективів... Ні, дискотека нам потрібна!

Уявити котлован майбутнього Новодніпровського комплексного вузла не просто. Це — величезна чаша (2754 квадратних метри), в якій немов поступні жуки-трудяги втовзяться двадцятихитонні самоскиди, пнуться в небо бе-

тронні армиди перекриті, змережені густою сіткою арматури.

І саме тут, біля одноповерхового будиночка ідальні, було влаштовано імпровізовану сцену, на якій спершу виступали лектори агітпоїзда, а потім жіночий вокально-інструментальний ансамбль «Гарний настрій».

Особливий успіх випав на долю солісток ансамблю Тетяни Нікуліної, Світлани Дерев'яної, Катерини Донченко, Лілі Марчик, Людмили Жирної. Про наших самодіяльних артистів з Кіровоградського МПТУ № 4 добре сказав зв'язківець будови (є тут і така професія) Михайло Гончар:

— Після виступу вашого ансамблю ніби крила виростають. І за це вам від імені наших людей велике спасибі.

Тут же, на будові, ми познайомилися з членами кращої комсомольсько-молодіжної бригади бегонників — Костянтина Безбо-

родова, які змінили завдання виконують у середньому на 200 процентів.

А ще мали зустріч із тендітною, зовсім юною хранивицею висотного деаеріального баштового крана комсомолкою Мариною Будурною.

— І не страшно працювати на такій висоті? — поцікавився у неї.

— Уже ні. Звикла. А ви гляньте, яке довкола краса! Всю її можна побачити тільки згорі.

І справді, з найвищої точки котлована (127 метрів) перед нами зеленим крилом у крутий берег Дністра врізався ліс. Річка швидкоплинно даленіла на обрій, виблискуючи в сонячних променях, мов розчеплений сріблястий бракет. А над нею велетенськими лелеками кружляли трикутники невагомних чайок.

В. ГОНЧАРЕНКО, спадкоємець «Молодого комунара».

Кіровоград — Жмеринка — Крижопіль — Новодніпровськ — Кіровоград.

У Кіровограді, на плавальному пункті обласної ради Товариства рятування на водах, відбулася першість області з рятувального багатоборства.

Найсприятливішим у веслуванні виявився представник команди Гайворонського району Сергій Могилко. Він же був першим і в батуванні маче-кена на відстані 50 метрів.

Два інших види wygrali спортсмени факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту.

Олександр Яцун далі за всіх подав на воду рятувальний круг, а Юрій Савицький першим перетнув фінішну стрічку у плавальній на 200 метрів з перешкодами. В командному заліку найсприятливішими були багатоборці факультету фізичного виховання Наталія Теліна, Олександр Яцун, Віктор Бай, Юрій Савицький.

О. КУШНІРОВ, заступник головного судді обласних змагань.

Через 20 років

ЗУСТРІЛИСЯ ОДНОКЛАСНИКИ ВЕЛИКОВИСІВСЬКОЇ ДЕЯТИРІЧКИ МАЛОВИСІВСЬКОГО РАЙОНУ, ВИПУСКНИЙ БАЛ ЯКИХ ВІДБУВСЯ ВЛІТКУ 1961-ГО.

Довгождані зустрічі, теплі потиски рук, дружні обійми, слізи... Так коротко можна описати свято випускників, котрі востаннє сиділи за партами рівно два десятиліття тому.

У найбільшому й найкрасивішому класі школи — музичному — зібралися учасники торжества: вчителі, почесні гості, випускники 1961 і 1981 років. Перші ряди, звичайно ж, для дорогих і рідних людей — учителів. Їх зайняли М. С. Осадний, Ф. В. Москальова, І. П. Луньова, Г. Г. Полінута, М. С. Кривушко, В. О. Бобришев, Л. В. Петрова, І. М. Слюсаренко...

мова про те, якими стали колишні учні школи 30 десятиріччя років, що минуло. По-різному снілалися їхні долі. Приміром, Валентина Федулло стала вчителькою середньої школи № 5 м. Кіровограда, Лідія Слюсаренко — водієм автомобіля, Григорій Сіденко — електроварником, Євгеній Будун працює в місцевому радгоспі «Україна», Григорій Матвієнко — робітником Кіровоградського чавуноливарного заводу, Григорій Давидов — інженер...

Потім — нескінченні розповіді про життя-буття, відповіді на запитання «Ну як ти?» сніали лагідні, добрі, як і колись, очі вчителів...

О. ВАСИЛЬЧЕНКО.

І почалася хвилююча роз- Редактор В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

ВК 08483 Інденте 81107.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 333.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відділ адміністративний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя відділу військовопатріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Тираж 54000.